

Förordning om ändring i tandvårdsförordningen (1998:1338);

utfärdad den 2 december 1999.

Regeringen föreskriver att 3 § tandvårdsförordningen (1998:1338) skall ha följande lydelse.

3 § Tandvård som är ett led i sjukdomsbehandling under en begränsad tid omfattas av bestämmelserna om vårdavgifter som avser öppen hälso- och sjukvård. Med sådan tandvård avses i denna förordning tandvårdsbehandling

1. till följd av medfödd missbildning i käkområdet eller ansiktet, om inte missbildningen endast är av ringa omfattning,
2. av defekt som orsakats av sjukdom i käkområdet eller ansiktet,
3. av tandskada som uppkommit vid epileptiskt anfall,
4. på patienter som skall genomgå kirurgiska ingrepp där fullständig infektionsfrihet är ett medicinskt krav,
5. på patienter som på grund av sjukdom, medicinering eller allmänt nedsatt immunförsvar har fått förändringar i munslemhinnan,
6. på patienter som genomgår utredning där det finns misstanke om ett odontologiskt samband med patientens grundsjukdom,
7. på patienter som genomgår strålbehandling i öron-, näs-, mun-, eller halsregionen,
8. på patienter med långvariga och svåra smärtor i ansikts- eller käkregionen (orofaciala smärtsyndrom),
9. på patienter som utreds och behandlas för allvarlig sömnapné,
10. på patienter med Sjögrens syndrom eller med nedsatt salivfunktion till följd av strålbehandling.

Behandling som avses i första stycket 1 och 2 skall för att omfattas av reglerna om vårdavgift utföras av en tandläkare vid käkcentral, högskola där odontologisk utbildning och forskning bedrivs, vid en klinik för specialist-tandvård eller av en tandläkare med specialistkompetens.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2000 men tillämpas inte på behandling som utförts tidigare.

På regeringens vägnar

LARS ENGQVIST

Björn Reuterstrand
(Socialdepartementet)

